

1

לרומם את בית אלמנו. ועל
 זה ק' זכנו למע לנו נדר
 מסולם: קשקושי ואכזרי.
 סכסוכים ומגללים (פירוש
 כנאים סעפוסים גנו): רב
 אפי נאש קייבס סיס סחמל חקיקל ומנעס מלסנכיס כיסס יזמר מנכסכ'כ:

שם ואמר רבא בר מחסא א"ר חפא בר גוריא אמר רב כל עיר שגנותה גבוהים
 מבהכ"ג לסוף חרבה, שנאמר (עזרא ט) "לרומם את בית אלמנו ולהעמיד את חרבותיה".
 וה"ם בבתי אבל בקשקושי ואכזרי לית לן בה. אמר רב אשי אנא עבדא למתא מחסא
 ולא חרבה. והא חרבה. מאותו עין לא חרבה.

למא

2

כת. וא"ר בי"מ אר"ה בי"ג א"ר, כל עיר שגנותיה
 גבוהין מבהכ"ג לסוף חרבה, שנאמר לרומם את בית
 אלמנו וגו', וה"ם בבתי אבל בקשקושי ואכזרי ל"ל
 בת. עמד העולם מתקיים בההשרשה של הדעת האמתית
 שהמרכז היותר גבוה וגשא שבחיים הוא קדושת החיים לשם
 השם ית', כל מעשיך יהיו לשם שמים', זהו המקום היותר נשגב
 שאליו צריכים כל עניני החיים לפנות. ע"כ אם באומה
 הישראלית, ששם השם ית' שנקרא עלינו הוא כל קיומנו
 והצטיינותינו בתור סגולה אלהית בעולם, אם נקודות חילוניות
 יעשו חלילה בלב האומה רמים ונשגבים יותר מהשאיפה של
 קדושת ברית ד' שעמנו, שעי"ז מורה בנין בית הכנסת בתור
 מקדש מעט גם בארץ גלותנו, הרי נוטל בזה כל יסוד המקיים
 ההמחיה את האומה בחיות האלהית שלה, ותושלך אמת ארצה.
 ע"כ כל עיר שגנותיה גבוהין מבהכ"ג [לסוף] חרבה, להורות
 שהתעודה של ביהכ"ג, שהיא עבודת השם ית', הוא המקום
 היותר גבוה שבחיים, שכל פינות החיים הפרטיים כולן אליו
 יפנו וע"י יתעלו ויתרוממו. ובה מתמשכת תכלית החיים,
 לקדושה ולצדק בכל ארחותיהם, והם נבנים ומתקיימים, "קדוש
 לעולם קיימים".

א"ל

3 הפרק החמישי

בשמוש בכחות הנפש להקלית אמת.

ראוי לאדם להעביד פחות נפשו בלם לפי הדעת, כפי שהקדמנו בפרק אשר לפני זה,
 ולשים לנגד עיניו סקלית אמת, והיא: השגת ה', והפאר והתרומם, כפי יכלת האדם,
 רצוני לומר: ידיעתו. והשים בפעולותיו בלון, תגועותיו ומנחותיו וכל דבוריו, מביאים
 אל זאת הסקלית, עד שלא יהיה בפעולותיו בשום פנים דבר מפעל ההקל, רצוני
 לומר: מפעל שלא יביא אל זאת הסקלית.

האמת
השגת
ה' -

קשל זה: ששים הפננה באכילתו, ושתתתו, ובעילתו, וישנתו, ויקיצתו, ותנועתו
 ומנוחתו - בריאות גופו בלבד, והפננה בבריאות גופו - שתמצא הנפש בליה בריאים
 ושלמים לאזו בתקמות, ולקנות מעלות המדות והפעלות השקליות, עד שתגיע לאותה
 הסקלית. ועל זה הנמש לא יכו אז אל הנפאה בלבד, עד שיבטר מן המאכל והמשמנה
 היותר צרב, וכו בשאר ההנהגות, אלא יכו אל המועיל, ואם יזמן שיהיה צרב -
 יהיה, ואם יזמן שיהיה נאמס - יהיה. או שיבנו אל הערב לפי העיון הרפואי, כגון
 שנחלשה מאנתו למאכל, ויעוררה במאכלי מאנה צרבים ומתקלים, וכו אם התעוררה
 עליו מרה שחורה, יסירה בשמיצת שירים ומיני נגינות, ובקטיל בגנות ובבגנינים
 נאים, ובשיבה עם צורות נאות, וכיוצא בזה ממה שינחוב הנפש, ויסיר דאגת
 המרה השחורה מן-ה. ותהיה הפננה בכל זה - שיבדא גופו, ומקלית בריאות גופו -
 שיעל. וכו בשבוע ויחפסק בקניית הסמות, ותהיה מקליתו בקבצו אותו - שישתמש בו
 למעלות, ושימצאחו לקיום גופו והקשר מציאיותו, עד שישגי וידע מה' מה שאפשר
 לדעתו.

